MODLENIE SIĘ (*5*) *sb n*

sie (*4*), się (*1*).

o *oraz pierwsze* e *jasne*; *końcowe* e *z tekstów nie oznaczających é*.

sg N modleni(e) się (*1*). ◊ *G* modleniå się (*4*).

Sł stp brak, *Cn* s.*v*. *modlitwy*, *Linde brak*.

Rzeczownik od „modlić się” ‘*zwracać się do Boga z wyrazami czci i hołdu*’; *oratio Mącz*, *Vulg*; *cultus Dei Mącz*; *preces*, *precationes Cn* (*5*) : POiotr [*!*] pothym z Iánem ſíły do kośćiołá ná godźinę modlienia ſie dziewiątą [*ad horam orationis nonam*; na godźinę modlitwy dźiewiątą *WujN*], *Leop Act* 3/1, 1.*Cor* 7/35; Bacżymy też to z Dźieiow Apoſtolſkich/ y z wiela mieyſc Páwłá S. iż ten był v Apoſtołow modlenia śię obycżay. *KuczbKat* 370.

modlenie się komu (*1*): A toć mowię ku pożytkowi wáſzemu/ [...] y coby was ſpoſobiło do ſłużby Páńſkiey (*marg*) do modlenia ſię Pánu. (–); bez roſtárgnienia [*quod facultatem praebeat sine impedimento Dominum obsecrandi*]. *WujNT* 1.*Cor* 7/35.

modlenie się ku komu (*1*): Cultus DEI, id est adoratio, Chwałá boska. Modlenie ſie ku Pánu Bogu. *Mącz* 60a.

Synonimy cf MODLITWA.

Cf **MODLENIE**, **MODLIĆ SIĘ**, **[MODLITBA]**, **MODLITWA**, **1. MODŁA**

TG